A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (első tanács)

2015. október 6.*

„Pénzügyi támogatás — Kutatási, technológiai fejlesztési és demonstrációs tevékenységre vonatkozó hatodik keretprogram — A Bizottság által kutatási szerződés keretében kifizetett összegeknek pénzügyi vizsgálat megállapításai értelmében történő visszafizettetése — A követelések beszámítása — A kereset részleges átminősítése — Annak megállapítása iránti kérelem, hogy valamely szerződéses követelés nem áll fenn — Választottbírósági kikötés — Elszámolható költségek — Jogalap nélküli gazdagodás — Indokolási kötelezettség”

A T-216/12. sz. ügyben,

a **Technion – Israel Institute of Technology** (székhelye: Haifa [Izrael]),

a **Technion Research & Development Foundation Ltd** (székhelye: Haifa)

(képviseli őket: D. Grisay ügyvéd)

felpereseknek

az **Európai Bizottság** (képviselik: D. Calciu és F. Moro, meghatalmazotti minőségben, segítőik kezdetben: L. Defalque és S. Woog, később: L. Defalque és J. Thiry ügyvédek)

alperes ellen,

egyrészt a Bizottság 2012. március 13-i Technion – Israel Institute of Technologynak címzett levelében foglalt és 97 118,69 euró összegnek – amely a 034984. sz. (Mosaica-) szerződés tekintetében különösen az Európai Közösségnek az Európai Kutatási Térség létrehozásához és az innovációhoz hozzájáruló kutatási, technológiai fejlesztési és demonstrációs tevékenységére vonatkozó hatodik keretprogramja (2002–2006) keretében megkötött ezen szerződésre vonatkozó pénzügyi vizsgálatok megállapításai alapján kiigazított és kamatokkal növelt összegnek felel meg – a visszafizetését elrendelő beszámítási határozatának megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelem, másrészt a Bizottságnak – állítása szerint – a Technionnal szemben a Mosaica-szerződés értelmében fennálló és a vitatott beszámítás tárgyát képező követelése nem létező voltának megállapítása iránt az EUMSZ 272. cikk alapján benyújtott kérelem tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács),

tagjai: H. Kanninen elnök, I. Pelikánová és E. Buttigieg (előadó) bírák,

hivatalvezető: S. Bukšek Tomac tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2015. április 29-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: francia.

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 248., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 74. o.; helyesbítés: HL 2007. L 99., 18. o.; a továbbiakban: költségvetési rendelet) 71. cikkének (1)–(3) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„(1) Egy esedékessé váló követelés megállapítása olyan eljárás, amellyel a felhatalmazás vagy átruházott felhatalmazás által engedélyezésre jogosult tisztviselő:

a) igazolja, hogy az adós tartozása fennáll [helyesen: ellenőrzi az adós tartozásának fennállását];

b) meghatározza vagy ellenőrzi a tartozás tényét és összegét;

c) ellenőrzi azon feltételeket, amelyek mellett a tartozás esedékes.

(2) A Bizottság számára rendelkezésre bocsátott saját forrásokat, és bármely nem vitatott [helyesen: bármely biztos], meghatározott összegű [helyesen: pénzbeli] és esedékes követelést a számvitelért felelős tisztviselőnek szóló beszedési utalvány állapít meg, amelyet az adósnak megküldött terhelési értesítés követ – mindkét okmányt az engedélyezésre jogosult illetékes tisztviselő készíti el.

(3) A jogalap nélkül kifizetett összegeket vissza kell szerezni.”

2 A költségvetési rendelet 73. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A számvitelért felelős tisztviselő az engedélyezésre jogosult illetékes tisztviselő által szabályszerűen kiállított beszedési utalványok szerint jár el. Kellő körültekintéssel kell eljárnia annak biztosítására, hogy a Közösségek megkapják bevételeiket, és gondoskodnia kell a Közösségek jogainak védelméről.

A számvitelért felelős tisztviselő úgy szedi be az összegeket, hogy ellentételezi azon egyenértékű követelésekkel, amelyek a Közösségek oldalán az olyan adósokkal szemben állnak fenn, akiknek szintén vannak a Közösségekkel szemben nem vitatott, meghatározott összegű és esedékes követelései”.

3 A költségvetési rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. december 23-i 2342/2002/EK, Euratom bizottsági rendelet (HL L 357., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 145. o.) 79. cikke értelmében:

„A követelések megállapításához az illetékes engedélyezésre jogosult tisztviselő biztosítja [helyesen: meggyőződik arról], hogy:

a) a követelés nem vitatott [helyesen: biztos] és nem függ semmilyen feltételtől;

b) a követelés pénzbeli, azaz pontosan meghatározott pénzösszegben kifejezett;

c) a követelés esedékes, azaz nem érvényes rá fizetési határidő;

[…]”

4 A 2006. augusztus 7-i 1248/2006/EK, Euratom rendelettel (HL L 227., 3. o.) módosított 2342/2002 rendelet 83. cikke értelmében:

„(1) Amennyiben az adós olyan nem vitatott [helyesen: biztos], határozott összegű [helyesen: pénzbeli], esedékes követeléssel rendelkezik a Közösségekkel szemben, amely egy kifizetési utalványban megállapított összeghez kapcsolódik, a számvitelért felelős tisztviselő a 78. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett határidő lejártát követően beszámítás útján szedi be a megállapított esedékessé váló követelés összegét.

[…]

(3) Az (1) bekezdésben említett beszámítás joghatása megegyezik a fizetésével, és mentesíti a Közösségeket az adósság összege, illetve az esetlegesen esedékes kamatok alól”.

5 A felperesek, a Technion – Israel Institute of Technology és a Technion Research & Development Foundation Ltd (a továbbiakban: TRDF) az oktatás és a kutatás területén működő két jogalany. Konkrétabban, a Technion 1912-ben létrehozott műszaki egyetem, míg az 1952-ben alapított TRDF a 100%-ban a Technion tulajdonában álló és teljes egészében az ezen utóbbi által finanszírozott alapítvány, amely a Technion részvételével zajló projektek pénzügyi és adminisztratív aspektusait kezeli.

6 2003 decemberében és 2006 júliusában a Technion – szerződő felek különböző konzorciumainak tagjaként – az Európai Közösségnek az Európai Kutatási Térség létrehozásához és az innovációhoz hozzájáruló kutatási, technológiai fejlesztési és demonstrációs tevékenységére vonatkozó hatodik keretprogramja (2002–2006) keretében az Európai Közösségek Bizottságával négy szerződést kötött, jelesül a 2003. december 3-án aláírt, 507749. sz. Terregov-szerződést, a 2003. december 11-én aláírt, 507126. sz. Cocoon-szerződést, a 2003. december 17-én aláírt, 507767. sz. Qualeg-szerződést, valamint a 2006. július 24-én aláírt, 034984. sz. Mosaica-szerződést.

7 A Mosaica-szerződés tárgya „a kulturális örökséghez való, szemantikájában több irányból elmélyített, közös munkán alapuló hozzáférés ” [Semantically Enhanced, Multifaceted, Collaborative Access to Cultural Heritage (Mosaica)] projekt megvalósítása volt, amely a szerződés I. mellékletében leírt munkák összességéből állt (a továbbiakban: projekt). A Mosaica-szerződés 4. cikkének (2) bekezdése értelmében a projekt végrehajtásának időtartama 2006. június 1-jétől kezdődően 30 hónap volt.

8 A Mosaica-szerződés 5. cikke értelmében a Közösség vállalja a projekt pénzügyi támogatását költségvetési támogatás formájában.

9 A Mosaica-szerződés 12. cikke a luxemburgi jogot jelölte meg alkalmazandó jogként. Ezenfelül 13. cikke kimondta, hogy az Európai Unió bíróságai, azaz a Bíróság és a Törvényszék rendelkezik kizárólagos hatáskörrel a Mosaica-szerződés érvényessége, végrehajtása vagy értelmezése tárgyában létrejött jogvitában.

10 A Mosaica-szerződés 14. cikke értelmében az e szerződés II. mellékletében foglalt általános feltételek (a továbbiakban: FP6 általános feltételei) annak szerves részét képezik.

11 Az FP6 általános feltételei II.19 cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezett:

„A projekt megvalósítása érdekében felmerülő kiadások az alábbi feltételek teljesülése esetén számolhatók el:

a) ténylegesen felmerült, gazdaságos és a projekt megvalósításához szükséges költségeknek kell lenniük; és

[…]

d) azokat rögzíteni kell annak a szerződő félnek a könyvelésében, akinél felmerültek […] A költségek és bevételek könyvelése során alkalmazott számviteli eljárásoknak meg kell felelniük a szerződő fél letelepedési helye szerinti állam számviteli szabályainak, valamint lehetővé kell tenniük, hogy a projekt megvalósítása érdekében felmerült költségek és bevételek közvetlenül kapcsolatba hozhatók legyenek a szerződő fél tevékenységének egészére vonatkozó nyilatkozatokkal […]”.

12 Az FP6 általános feltételei II.19 cikkének (2) bekezdése azon, nem elszámolható költségeket határozza meg, amelyek nem számíthatók fel a projekt terhére. Ezek között szerepelnek az e) pontban az egy másik közösségi projekttel kapcsolatban bejelentett, felmerült vagy megtérített költségek; az i) pontban pedig minden más költség, amely nem felel meg a II.19 cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek.

13 Az FP6 általános feltételei II.20 cikke a közvetlen költségeket akként határozta meg, hogy ide tartozik minden olyan költség, amely teljesíti a fenti II.19 cikkben foglalt feltételeket, amelyet a szerződő fél be tud azonosítani számviteli rendszerével összhangban, és amely közvetlen összefüggésbe hozható a projekttel.

14 Az FP6 általános feltételei II.24 cikke (1) bekezdésének a) pontja kikötötte többek között, hogy amennyiben a Közösség költségvetési támogatás útján járul hozzá a projekthez, hozzájárulásának a szerződő felek által követelt elszámolható költségek visszatérítésén kell alapulnia.

15 Az FP6 általános feltételei II.29 cikkének (1) bekezdése pontosította többek között, hogy a szerződés fennállásának ideje alatt bármikor, illetve a projekt befejezését követő öt évig a Bizottság könyvvizsgálatot végezhet a projekt és a szerződés megfelelő teljesítésével kapcsolatos tudományos, pénzügyi, technológiai vagy egyéb vonatkozásokkal kapcsolatban. E kikötés értelmében a Bizottság számára ezen könyvvizsgálatok eredményei folytán fizetendő összegek az FP6 általános feltételei II.31 cikke által szabályozott beszedés tárgyát képezhetik.

16 Az FP6 általános feltételei II.31 pontjának (3) bekezdése akként rendelkezett, hogy a fizetendő összeg – azt követően, hogy a szerződő felet erről tájékoztatták – a szerződő fél részére fizetendő összeg beszámításával vagy pénzügyi garancia végrehajtásával is beszedhető. A szerződő fél előzetes hozzájárulására nincs szükség.

17 2009. április 29-i levelében a Bizottság tájékoztatta a Techniont arról a döntéséről, hogy a Mosaica-, a Cocoon- és a Qualeg-szerződés keretében követelt költségekre vonatkozóan, az FP6 általános feltételei II.29 cikke alapján pénzügyi vizsgálatot fog folytatni. A vizsgálat a Bizottságtól független, és az ő képviseletében eljáró könyvvizsgáló cég (a továbbiakban: könyvvizsgáló) fogja elvégezni.

18 2010. május 10-én a könyvvizsgáló közölte a Technionnal a könyvvizsgálói jelentés tervezetét. A könyvvizsgáló a végül ellenőrzött minden egyes szerződés – a Terregov-, a Cocoon-, a Qualeg- és a Mosaica-szerződés – tekintetében a Technion által a Bizottságtól követelt költségek kiigazítását javasolta.

19 Ami konkrétan a Cocoon-, a Terregov- és a Mosaica-szerződést illeti, a javasolt kiigazítások többek között az említett szerződések teljesítése céljából a Technion által ideiglenesen alkalmazott M. K. által nyújtott szolgáltatások címén a Technion által követelt személyzeti kiadásokra vonatkoztak. A könyvvizsgáló lényegében azt észlelte, hogy nem lehet megállapítani a Technion által a Bizottságnak az M. K. által nyújtott szolgáltatásokkal kapcsolatban bejelentett időszakok és költségek FP6 általános feltételei II.19 cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett tényleges jellegét, és kételyeit fejezte ki az említett szolgáltatások tényleges jellegével kapcsolatban. A könyvvizsgáló ily módon az M. K. által a

fent említett három szerződés keretében nyújtott szolgáltatások címén a Technion által követelt valamennyi személyzeti kiadás megtagadását javasolta. A Mosaica-szerződés tekintetében e közvetlen költségek 81 487,38 eurót tettek ki.

20 2010. június 10-én a Technion levélben fordult a könyvvizsgálóhoz, és a könyvvizsgálói jelentéstervezettel kapcsolatos észrevételeinek benyújtása céljából tizenöt napos kiegészítő határidőt kért. A Technion azt is kérte a könyvvizsgálótól, hogy adja át számára a Techniontól eltérő más jogalanyoknál az M. K. által akkor nyújtott szolgáltatásokkal kapcsolatos valamennyi információt, amikor őt a Technion teljes munkaidőben alkalmazta.

21 2010. július 19-i levelében a Bizottság engedélyezte a határidő kért meghosszabbítását. Azt is pontosította, hogy nem tudja biztosítani az M. K. által a Techniontól eltérő más jogalanyok részére nyújtott szolgáltatásokkal kapcsolatos pénzügyi, illetve adminisztratív dokumentumok másolatait, mivel e dokumentumok bizalmas jellegűek.

22 2010. augusztus 13-i levelével a Technion vitatta ezen, fent említett dokumentumok bizalmas jellegét, és azokhoz – legalább – részleges hozzáférést kért. A teljesség kedvéért pontosította továbbá, hogy a könyvvizsgálói jelentéstervezetben és a Bizottság 2010. július 19-i levelében említett információk nem bizonyítják jogilag megkövetelt módon az M. K.-nak felrótt cselekményeket.

23 A Bizottság 2010. október 4-i levelében válaszolt. Ebben a levélben a Bizottság jelezte, hogy az Unió által finanszírozott, a Technion részvételével zajló azon projekteket illetően, amelyek tekintetében a tőle eltérő más jogalanyok az M. K. által nyújtott szolgáltatásoknak megfelelő összegeket követeltek, át tudja adni a Technionnak a projektirányítási jelentések (*project management reports*, a továbbiakban: PM-jelentések) másolatát, mivel azokat olyan konzorciumok dolgozták ki, amelyeknek a Technion tagja volt, és mivel ennélfogva azok tartalma számára ismert. A Bizottság csatolta a levélhez a Qualeg- és a Mosaica-projektekkel kapcsolatos PM-jelentések másolatát.

24 A Bizottság ugyanakkor jelezte, hogy a többi konzorcium tagjainál végzett könyvvizsgálatok keretében szerzett, a nem a Technion részvételével zajló projektekkel kapcsolatos, valamint az egyik vizsgálat keretében megszerzett dokumentumok az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. o., 331. o.). 4. cikkében előírt, az ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok céljának védelmével kapcsolatos kivétel hatálya alá tartoznak.

25 A Bizottság végül a 2010. október 4-i levél kézhezvételétől számított tizenöt napos kiegészítő határidőt biztosított a Technionnak, hogy az tanulmányozhassa az e levél mellékletét képező két dokumentumot.

26 2010. október 18-i levelével a Technion a vitatott dokumentumokhoz való hozzáférést megerősítő kérelmet nyújtott be.

27 A Bizottsághoz címzett, 2010. október 19-i levelében a Technion hangsúlyozta, hogy a Bizottság álláspontja nem teszi lehetővé számára, hogy kialakíthassa észrevételeit azon dokumentumok tartalmára vonatkozóan, amelyek alapján a könyvvizsgálói jelentéstervezet az M. K. által nyújtott szolgáltatásokkal kapcsolatos valamennyi összeg elutasítását javasolta, megsértve a védelemhez való jog és a kontradiktórius eljárás elvét. A Technion hozzáfűzte, hogy a Bizottság által a 2010. július 19-i és október 4-i levélben továbbított információk, valamint a könyvvizsgálói jelentéstervezet nem bizonyítja jogilag megkövetelt módon az M. K.-nak felrótt cselekményeket. Végezetül a Technion jelezte, hogy javaslatot vár a könyvvizsgálói eljárást lezáró értekezlet időpontja tekintetében.

28 2010. október 26-án a Bizottság Főtitkársága elismerte a vitatott dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó megerősítő kérelem átvételét, és tájékoztatta a Techniont, hogy kérelmére tizenöt munkanapon belül válaszolni fognak.

29 2010. november 18-i és december 9-i levelében a Bizottság Főtitkársága bejelentette, hogy ahhoz, hogy a vitatott dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó említett kérelemre reagálhasson, meg kell hosszabbítania az 1049/2001 rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében előírt határidőt.

30 2011. június 30-i határozatában a Bizottság főtitkára megerősítette a vitatott dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadását.

31 2011. augusztus 2-i levelében a Bizottság tájékoztatta a Techniont, hogy megerősíti az elvégzett könyvvizsgálat megállapításait, valamint hogy a könyvvizsgálatot lezártnak tekinti. Ugyanezen levelében a Bizottság kifejtette, hogy a Technionnak volt alkalma észrevételeinek előterjesztésére, még ha az nem is hivatalos formában történt, és hogy mindazonáltal megérti, hogy a Technion nem ért maradéktalanul egyet a könyvvizsgáló jelentés megállapításaival. A Bizottság jelezte továbbá, hogy a kiigazításokra a Technion részére teljesítendő jövőbeli kifizetések terhére, illetve a követelések beszedése útján fog sor kerülni.

32 A felperesek 2011. augusztus 26-i levelükkel, vitatva a könyvvizsgálói jelentés megállapításait, tájékoztatták a Bizottságot abbéli szándékukról, hogy keresetet nyújtanak be a 2011. június 30-i határozattal szemben, és kérték a könyvvizsgálói eljárásnak a bírósági határozat meghozataláig történő felfüggesztését.

33 2011. szeptember 9-én a felperesek keresetet indítottak a 2011. június 30-i határozat megsemmisítése iránt, amely keresetet a T-480/11. hivatkozási számmal vették nyilvántartásba. Ezt a keresetet a Törvényszék a Technion és Technion Research & Development Foundation kontra Bizottság ügyben 2015. május 12-én hozott ítéletével (T-480/11, EBHT, EU:T:2015:272) elutasította.

34 2011. szeptember 22-i levelével a Bizottság azt válaszolta a felpereseknek, hogy nem adhat helyt a könyvvizsgálói eljárás felfüggesztése iránti kérelmüknek, mivel úgy véli, hogy a számára megküldött dokumentumok elégséges módon bizonyíthatják a Technion által bejelentett idők és költségek hiteltelen jellegét.

35 2011. október 11-én a felperesek keresetet indítottak az állítólagosan a Bizottság 2011. augusztus 2-i levelében foglalt határozattal szemben, amely keresetet a T-546/11. hivatkozási számmal vették nyilvántartásba. Ezt a keresetet, mint elfogadhatatlant, a Törvényszék a Technion és Technion Research & Development Foundation kontra Bizottság ügyben 2012. június 14-én hozott végzésével (T-546/11, EU:T:2012:303) elutasította.

36 2011. október 19-i levelével a Bizottság tájékoztatta a Techniont abbéli szándékáról, hogy visszafizettessen 97 106,72 euró összeget, amely a könyvvizsgálói jelentést követően a Mosaica-szerződés tekintetében kiigazított teljes összegnek felel meg. E levél kifejtette, hogy amennyiben a Technion nem terjeszt elő egyéb észrevételt kéthetes határidőn belül, a Bizottság terhelési értesítést fog küldeni a számára. E levél azt is pontosította, hogy a Bizottságnak fizetendő összegek, valamint a késedelmi kamatok beszámítás vagy végrehajtási eljárás tárgyát képezhetik.

37 2011. november 2-i levelükkel a felperesek kérték a beszedési eljárásnak a bírósági határozat T-546/11. sz. ügyben való meghozataláig történő felfüggesztését.

38 2011. december 21-én a felperesek keresetet indítottak az állítólagosan a Bizottság 2011. október 19-i levelében foglalt határozattal szemben, amely keresetet a T-657/11. hivatkozási számmal vették nyilvántartásba. E keresetet, mint elfogadhatatlant, a Törvényszék a Technion és Technion Research & Development Foundation kontra Bizottság ügyben 2012. szeptember 6-án hozott végzésével (T-657/11, EU:T:2012:411) elutasította.

39 A 2011. november 2-i levélre válaszul a Bizottság 2011. december 22-i levelében előadta, hogy a könyvvizsgálói jelentés megállapításainak megváltoztatására alkalmas tényezők hiányában nem áll módjában, hogy felfüggessze a végrehajtási intézkedéseket, vagy visszavonja a 2011. október 19-i levelében kiállított beszedési utalványt.

40 2012. január 19-én a Bizottság kiállította a Technionnal szemben a 3241200225. sz. terhelési értesítést 97 106,72 euró összegről, amelynek fizetési határidejét 2012. március 5-ben határozta meg.

41 2012. március 13-i levelével a Bizottság közölte a Technionnal arra vonatkozó határozatát, miszerint kéthetes határidőn belül, a költségvetési rendelet 73. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában beszámítást fog alkalmazni az általa a PCIG10-GA-2011-303921-NLO, PIRG05-GA-2009-249084 AC Removal Mechanism és PCIG10-GA-2011-304020-CHAMP RNA HEL hivatkozási számú három szerződés alapján a Technionnak fizetendő 130 000 euró összeg, és a Technion által a Mosaica-szerződés alapján neki fizetendő 97 118,69 euró összeg, valamint a késedelmi kamatok összege között (a továbbiakban: megtámadott határozat). Az említett levélhez csatolták a 2012. január 19-i terhelési értesítést.

Az eljárás és a felek kérelmei

42 A Törvényszék Hivatalához 2012. május 18-án érkezett keresetlevelükkel a felperesek az EUMSZ 263. cikke alapján megindították jelen keresetüket, amelynek tárgya a megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelem.

43 A Bizottság viszonválaszának benyújtását követően a felperesek a Törvényszék Hivatalához 2012. december 25-én érkezett beadványukkal engedélyt kértek arra, hogy válaszolhassanak a viszonválaszra annak érdekében, hogy helyesbítsenek egy, a válaszban foglalt anyagi jogi tévedést, és kifejthessék, hogy e tévedés miért nem befolyásolta érvelésüket.

44 2013. január 11-i határozatával a Törvényszék első tanácsának elnöke engedélyezte a felperesek számára, hogy – a 2012. december 25-i levélben hivatkozott tényezőkre korlátozódóan – választ adjanak a viszonválaszra.

45 A felperesek 2013. február 6-án benyújtották viszonválaszra adott válaszukat, a Bizottság pedig 2013. március 8-án előterjesztette a felperesek kiegészítő beadványára vonatkozó észrevételeit.

46 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (első tanács) úgy határozott, hogy megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát, és a Törvényszék 1991. május 2-i eljárási szabályzatának 64. cikkében meghatározott pervezető intézkedések keretében a felekhez írásban kérdéseket intézett, amelyekre az utóbbiak az erre megadott határidőn belül válaszoltak.

47 A Törvényszék a 2015. április 29-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előadásait és a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszait.

48 Keresetlevelükben a felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

49 Válaszukban a felperesek ezenfelül azt kérték, hogy a Törvényszék rendelje el, hogy a Bizottság fizesse meg a Technionnak a megtámadott határozat folytán jogosulatlanul birtokában lévő összegeket.

50 A Bizottság ellenkérelmében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a keresetet mint a TRDF tekintetében elfogadhatatlant utasítsa el;

– a keresetet mint a Technion tekintetében megalapozatlant utasítsa el;

– a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

51 A Bizottság viszonválaszában azt kéri, hogy a Törvényszék a felperesek válaszában megfogalmazott kérelmeit, mint elfogadhatatlanokat, utasítsa el.

A jogkérdésről

A kereset tárgyáról

52 A jelen kereset az EUMSZ 263. cikken alapul, és tárgya formálisan, amint azt a keresetlevél bevezető része és rendelkezései kifejezetten megjelölik, a megtámadott határozat megsemmisítése. Keresetük alátámasztásául a felperesek lényegében három jogalapot adtak elő: „a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibájára alapított” jogalapot, a megtámadott határozat indokolásának hiányára alapított jogalapot és a jogalap nélküli gazdagodás tilalma elvének megsértésére alapított jogalapot.

53 Az EUMSZ 263. cikk mint a kereset kifejezett alapja, valamint az ennek alátámasztásául hivatkozott jogalapok megnevezése arra indítja a Törvényszéket, hogy gyakorolja a megtámadott határozat jogszerűségének vizsgálatára vonatkozó hatáskörét. Ami e határozat természetét illeti, emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 263. cikk szerint megtámadható jogi aktusnak minősül az a jogi aktus, mint amilyen a megtámadott határozat, amelyben a Bizottság ugyanazon személy különböző jogviszonyaiból eredő tartozásait és követeléseit peren kívül beszámítja (lásd ebben az értelemben: 2003. július 10-i Bizottság kontra CCRE ítélet, C-87/01 P, EBHT, EU:C:2003:400, 45. pont; 2008. október 8-i Helkon Media kontra Bizottság ítélet, T-122/06, EU:T:2008:418, 46. pont; 2011. november 8-i Walton kontra Bizottság ítélet, T-37/08, EBHT, EU:T:2011:640, 25. pont). A Törvényszéknek ezen megsemmisítési kereset keretében kell megvizsgálnia a beszámítási határozat jogszerűségét, figyelembe véve annak következményeit, hogy a határozat a vitatott összegek felperes részére való tényleges megfizetésének elmaradását eredményezi (lásd ebben az értelemben: a fent hivatkozott Helkon Media kontra Bizottság ítélet, EU:T:2008:418, 46. pont; a fent hivatkozott Walton kontra Bizottság ítélet, EU:T:2011:640, 25. pont).

54 Mindazonáltal meg kell jegyezni, hogy „a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibájára alapított jogalapra” való hivatkozást úgy kell tekinteni, hogy a jelen ügyben a felperesek annak az EUMSZ 272. cikk alapján történő megállapítására kérik a Törvényszéket, hogy nem áll fenn az a követelés, amelyre a Bizottság – állítása szerint – a Mosaica-szerződés alapján tart igényt a Technionnal szemben, és amely a vitatott beszámítás tárgyát képezte (a továbbiakban: vitatott szerződéses követelés). A felperesek vitatják többek között a könyvvizsgálói jelentés azon megállapítását, amely szerint az M. K. által végzett szolgáltatások az FP6 általános feltételei II.19 cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében „nem ténylegesek”, és érvelésük alátámasztása céljából mellékelték a keresetlevélhez a Technion és a Bizottság között létrejött szerződések, köztük a Mosaica-szerződés másolatát.

55 A jelen kereset tehát valójában nem kizárólag arra irányul, hogy a Törvényszék semmisítse meg a megtámadott határozatot, hanem arra is, hogy állapítsa meg: nem áll fenn a Bizottság részéről a Technionnal szemben a vitatott szerződéses követelés.

56 A Törvényszék írásbeli kérdésére válaszul (lásd a fenti 46. pontot) a felperesek megerősítették ezt az értelmezést, amely szerint az előterjesztett keresetnek kettős tárgya van: konkrétan a megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelem, és egy, annak a Törvényszék általi megállapítására irányuló megállapítási kereset, hogy a vitatott szerződéses követelés nem áll fenn.

57 Mivel egyrészt az EUMSZ 263. cikk alapján indított megsemmisítés iránti keresetekben az uniós bíróság nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy megállapítási kereset tárgyában döntsön (lásd ebben az értelemben: 2003. december 9-i Olaszország kontra Bizottság végzés, C-224/03, EU:C:2003:658, 20. és 21. pont), másrészt a Mosaica-szerződés 13. cikke tartalmaz egy, az EUMSZ 272. cikk értelmében vett választottbírósági kikötést, amely kizárólagos hatáskörrel ruházza fel az uniós bíróságot, hogy a felek közötti bármely, az említett szerződés érvényessége, teljesítése vagy értelmezése tárgyában létrejött jogvita tárgyában eljárjon, meg kell vizsgálni, hogy a jelen ügyben benyújtott kereset részlegesen átminősíthető-e egyrészt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott és a megtámadott határozat megsemmisítésére irányuló, másrészt az EUMSZ 272. cikk alapján benyújtott, annak megállapítására irányuló keresetté, hogy a vitatott szerződéses követelés nem áll fenn a Bizottság részéről. Ugyanis, amennyiben az EUMSZ 272. cikk az uniós bíróságot jelöli meg, mint olyan bíróságot, amely korlátlanul eljárhat, lehetővé téve számára, hogy az EUMSZ 263. cikk alapján jogszerűségi vizsgálat tárgyában eljáró bíróságtól eltérően, választottbírósági kikötés alapján bármely típusú kereset tárgyában döntsön (lásd ebben az értelemben: 2015. február 26-i Planet kontra Bizottság ítélet, C-564/13 P, EBHT, EU:C:2015:124, 21–27. pont; Kokott főtanácsnok indítványa, Planet kontra Bizottság, C-564/13 P, EBHT, C:2014:2352, 19–22. pont), ez az EUMSZ 272. cikk tekinthető a megfelelő jogalapnak a felperesek kérelmének elbírálásához, amely annak megállapítására irányul, hogy a vitatott szerződéses követelések nem állnak fenn.

58 A jelen keresetnek az EUMSZ 272. cikk alapján benyújtott keresetté történő, részleges átminősítésével kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében amennyiben a Törvényszékhez megsemmisítés iránti keresettel vagy kártérítési keresettel fordulnak, noha a jogvita valójában szerződéses jellegű, a Törvényszék átminősíti az említett keresetet, ha ezen átminősítés feltételei fennállnak (2001. szeptember 19-i Lecureur kontra Bizottság ítélet, T-26/00, EBHT, EU:T:2001:222, 38. pont; 2004. május 10-i Musée Grévin kontra Bizottság végzés, T-314/03 és T-378/03, EBHT, EU:T:2004:139, 88. pont; 2010. június 17-i ítélet, CEVA kontra Bizottság, T-428/07 és T-455/07, EBHT, EU:T:2010:240, 57. pont).

59 Ezzel szemben szerződéses jellegű jogvita esetén a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy nem minősíthet át egy megsemmisítés iránti keresetet, ha a felperes azon kifejezett szándékával, hogy kérelmét ne az EUMSZ 272. cikkre alapozza, ellentétes ez az átminősítés, vagy pedig ha a keresetet egyetlen olyan jogalapra sem alapították, amely a szóban forgó szerződéses jogviszonyra vonatkozó szabályok – akár a szerződéses kikötések, akár a szerződésben meghatározott nemzeti jog rendelkezései – megsértésén alapul (lásd: CEVA kontra Bizottság ítélet, fenti 58. pont, EU:T:2010:240, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

60 Következésképpen a kereset átminősítése akkor lehetséges az alperes intézmény védelemhez való jogának sérelme nélkül, ha egyrészt a felperes kifejezett szándékával az nem ellentétes, másrészt ha az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-a c) pontjának rendelkezéseivel összhangban legalább egy olyan jogalapot felhoztak a keresetlevélben, amely a szóban forgó szerződéses jogviszonyra vonatkozó szabályok megsértésén alapul. E két feltételnek egyidejűleg kell teljesülnie (lásd ebben az értelemben: 2014. október 24-i Technische Universität Dresden kontra Bizottság ítélet, T-29/11, EBHT, EU:T:2014:912, 44. pont).

61 A jelen ügyben a felperesek a Törvényszék írásbeli kérdésére (lásd a fenti 46. pontot) válaszul együttértésüket fejezték ki a kereset részleges átminősítése tekintetében.

62 Másrészt, amint az a fenti 54. pontban már megállapítást nyert, a felperesek a vitatott szerződéses követelés fennállását kifejezetten az FP6 általános feltételei II.19 cikkének (1) bekezdésére való hivatkozással vonták kétségbe.

63 Meg kell jegyezni továbbá, hogy ellenkérelmében a Bizottság részletesen bemutatta a Mosaica-szerződést, kiemelve azon kikötéseket, amelyek a jogvita megoldása szempontjából relevánsak lehetnek. Egyebekben kifejtette azon érvelését, miszerint a Technion nem tett eleget az FP6 általános feltételei II.19 cikkében előírt kötelezettségeinek, amely cikk – a Bizottság álláspontja szerint – az Unió pénzügyi részvételét az elszámolható, azaz ténylegesen felmerült és igazolt költségekre korlátozza. Ez az érvelés azt mutatja, hogy a Bizottság megértette, hogy a felperesek lényegében a vitatott szerződéses követelés fennállását vonják kétségbe, ennélfogva védekezését megfelelő módon biztosíthatta volna ellenkérelmében. Ezenkívül a tárgyaláson a Bizottság megerősítette, hogy a kereset részleges átminősítése védelemhez való jogát nem érintené.

64 Ezzel szemben a tárgyaláson a Bizottság egyet nem értését fejezte ki a kereset részleges átminősítésével kapcsolatban.

65 Közelebbről a Bizottság először is azt állította, hogy, amint az következik a fenti 53. pontban hivatkozott Bizottság kontra CCRE ügyben hozott ítéletből (EU:C:2003:400) és a fenti 53. pontban hivatkozott Helkon Media kontra Bizottság ítéletből, (EU:T:2008:418), a beszámítási határozat érvényessége kizárólag az EUMSZ 263. cikk alapján vitatható.

66 Ezt az érvelést nem teszi kétségessé a jelen ügyben a részleges átminősítés, mivel ezen átminősítés célja nem az, hogy lehetővé tegye a megtámadott határozat érvényességének Törvényszék általi vizsgálatát. Ez a vizsgálat átminősítés nélkül elvégezhető az EUMSZ 263. cikk alapján, amely a benyújtott kereset kifejezett jogalapja. A jelen ügyben végrehajtott részleges átminősítés ezzel szemben azt célozza, hogy a Törvényszék határozzon a felperesek annak megállapítására irányuló keresete tárgyában, hogy nem áll fenn vitatott szerződéses követelés. A részleges átminősítés e lehetőségét egyáltalán nem kérdőjelezi meg a Bizottság által, valamint a fenti 53. pontban is hivatkozott Bizottság kontra CCRE ügyben hozott ítélet (EU:C:2003:400), és a Helkon Media kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (EU:T:2008:418).

67 Másodszor a Bizottság azt a körülményt hozta fel, hogy a fenti 35. pontban hivatkozott Technion és Technion Research & Development Foundation kontra Bizottság végzésben (EU:T:2012:303), és a fenti 38. pontban hivatkozott Technion és Technion Research & Development Foundation kontra Bizottság végzésben (EU:T:2012:411) a Törvényszék megtagadta az egyes megsemmisítés iránti keresetek EUMSZ 272. cikken alapuló keresetekké történő átminősítését, noha az említett megsemmisítés iránti kereseteket alátámasztó jogalapok megegyeztek a jelen ügyben hivatkozottakkal.

68 E vonatkozásban meg kell jegyezni, hogy nem állítható fel párhuzam a fent említett végzésekhez vezető ügyek és a jelen ügy között. A fent említett végzésekben a Törvényszék megállapította, hogy a felperesek nem adtak elő – még sommás módon sem – egyetlen, a szóban forgó szerződések vagy az alkalmazandó nemzeti jog rendelkezéseinek megsértésére alapított jogalapot, érvet vagy kifogást sem (Technion et Technion Research & Development Foundation kontra Bizottság végzés, fenti 35. pont, EU:T:2012:303, 62–65. pont; Technion és Technion Research & Development Foundation kontra Bizottság végzés, fenti 38. pont, EU:T:2012:411, 58–60. pont). A jelen ügyben ugyanakkor, amint az a fenti 54. és 62. pontban megállapítást nyert, a felperesek a szerződéses rendelkezések megsértésére hivatkoztak. Következésképpen azon jogi és ténybeli körülmények, amelyek arra vezették a Törvényszéket, hogy ne minősítse át a kereseteket a fent hivatkozott végzésekhez vezető ügyekben, eltérnek a jelen ügy alapját képező körülményektől.

69 Végül, harmadszor, a Bizottság azt állította, hogy a jelen ügyben nem szükséges az átminősítés, mivel a Törvényszék jogszerűségi vizsgálata a Mosaica-szerződés értelmezéséig és alkalmazásáig terjedhet. Ezen elmélet alátámasztásául a Bizottság egyrészt párhuzamot vont a megtámadott határozat jogszerűségének vizsgálata és valamely közbeszerzési szerződés odaítélésére vonatkozó határozat

jogszerűségének vizsgálata között, és kijelentette, hogy mivel ezen utóbbi vizsgálat keretében a bíróságnak lehetősége van az ajánlattételhez szükséges dokumentáció vizsgálatára, a megtámadott határozat jogszerűségének vizsgálata keretében, analógia útján, a bíróságnak lehetősége van a Mosaica-szerződés vizsgálatára. Másrészt a Bizottság a 2011. szeptember 21-i Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung kontra Bizottság (T-34/08, EU:T:2011:504) ítéletre, a 2012. március 28-i Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung kontra Bizottság (T-296/08, EU:T:2012:162) ítéletre, a 2013. szeptember 13-i Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung kontra Bizottság ítéletre (T-73/08, EU:T:2013:433) és a 2013. december 12-i Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung kontra Bizottság ítéletre (T-171/08, EU:T:2013:639) hivatkozott, és azt állította, hogy ezekben az ítéletekben a Törvényszék a megtámadott aktusok jogszerűségi vizsgálatának keretében vizsgálta az adott szerződéseket.

70 E tekintetben mindenekelőtt el kell vetni azt a párhuzamot, amelyet a Bizottság a jelen ügy és a közbeszerzésekre vonatkozó jogviták közé vont, mivel az ajánlattételhez szükséges dokumentáció a közbeszerzési eljárás keretében nem minősül szerződésnek. Továbbá, ami a Bizottságnak a fenti 69. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra történő általános és elvont jellegű hivatkozását illeti, az nem bizonyítja, hogy a jelen ügyben a kereset részleges átminősítése lehetetlen vagy célszerűtlen lenne, jóllehet ez az átminősítés megfelel a fenti 58–60. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat által e vonatkozásban meghatározott kumulatív feltételeknek.

71 A fenti megfontolások fényében a jelen keresetet részlegesen át kell minősíteni egyrészt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott, a megtámadott határozat megsemmisítése iránti keresetté, másrészt az EUMSZ 272. cikk alapján benyújtott, annak megállapítását célzó keresetté, hogy a vitatott szerződéses követelés nem áll fenn a Bizottság részéről.

72 Először a kereset EUMSZ 272. cikken alapuló részét célszerű megvizsgálni.

Az annak megállapítása iránti kérelemről, hogy a vitatott szerződéses követelés nem áll fenn

73 Elöljáróban pontosítani szükséges, hogy ami az annak megállapítása iránti kérelmet illeti, hogy a vitatott szerződéses követelés nem áll fenn, a kereset kizárólag a Technion tekintetében elfogadható. Mivel a TRDF nem volt a választottbírósági kikötést tartalmazó Mosaica-szerződés szerződő fele, a kereset fenti kérelmet tartalmazó része nem elfogadható, amennyiben azt e jogalany nyújtotta be (lásd ebben az értelemben: 2010. december 16-i ítélet, Bizottság kontra Arci Nuova associazione comitato di Cagliari et Gessa, T-259/09, EU:T:2010:536, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A felperesek egyébiránt elismerték a tárgyaláson a kereset, amennyiben az az EUMSZ 272. cikkén alapul, TRDF-re vonatkozó részének elfogadhatatlanságát.

74 Az ügy érdemét tekintve a Technion vitatja a Törvényszék előtt a könyvvizsgálónak azon, a Bizottság által jóváhagyott megállapítását, amely szerint az M. K. által végzett szolgáltatások címén a Bizottságtól követelt összegek az FP6 általános feltételei II.19 cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében „nem ténylegesek”. E tekintetben a Technion arra hivatkozik, hogy a rendelkezésére álló dokumentumok és különösen a Mosaica projektre vonatkozó, a 2010. október 4-i levéllel közölt első PM jelentés nem bizonyítja, hogy M. K. egyidejűleg dolgozott volna a Mosaica projekt keretében több jogalany részére. Ezzel kapcsolatban a Technion azt állítja továbbá, hogy a könyvvizsgálói eljárás keretében a védelemhez való jogát megsértették, mivel a Bizottság megtagadta tőle hozzáférés biztosítását azon dokumentumokhoz, amelyekre a könyvvizsgáló – állítólagosan – megállapításait alapozta. Következésképpen a Technionnak nem volt arra lehetősége, hogy eredményesen kifejthesse álláspontját.

75 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

76 Emlékeztetni kell arra, hogy a könyvvizsgáló a Technion által a Bizottságtól az M. K. által végzett szolgáltatások címén követelt közvetlen költségek el nem számolható jellegére vonatkozó következtetését arra alapozta, hogy nem volt megállapítható a számára az említett költségek II.19 cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett tényleges jellege, és kételyeket táplált tényleges jellegük tekintetében.

77 Elsőként a könyvvizsgáló feltárt egy sor, M. K. munkaórajegyzékeire (*timesheets*) vonatkozó hibát, amelyek kétségessé teszik az e jegyzékekben foglaltak hitelességét. Először is, e jegyzékek mindegyikét csak egyszer, ugyanabban az időpontban, az előző évre visszamenőleg írták alá. Másodszor, egyes jegyzékeket nem írt alá a projektmenedzser (*project manager*). Harmadszor az M. K. által regisztrált munkaórák elszámolt óráknak (*budgeted hours*) tűnnek, nem pedig tényleges óráknak (*actual hours*), mivel azok a könyvvizsgálattal érintett egész időszak minden egyes napján azonosak voltak.

78 Másodikként a könyvvizsgáló a Bizottság által nyújtott információk és saját könyvvizsgálata alapján megállapította, hogy M. K. egyidejűleg a Technionon kívül két másik jogalanynak is dolgozott. Ezzel szemben a könyvvizsgáló megállapítása szerint az M. K. és a Technion között létrejött szerződések azt bizonyítják, hogy M. K. teljes időben e jogalany alkalmazásában állt. Egyébiránt a könyvvizsgálót tájékoztatták a könyvvizsgálat folyamán, hogy a Technion és M. K. között létrejött szerződések ez utóbbi számára nem tették lehetővé, hogy egyidejűleg más jogalanyoknak is dolgozzon a Technion értesítése nélkül. Márpedig a könyvvizsgáló rendelkezésére álló információk alapján M. K. ilyen értesítést nem küldött a Technionnak.

79 E tényezők alapján a könyvvizsgáló kételyeit fejezte ki a Technion által a Bizottságnak az M. K. által nyújtott szolgáltatásokkal kapcsolatban bejelentett időtartamok és költségek tényleges jellege tekintetében. Megállapította továbbá, hogy a Technion sem tudja az említett tényleges jelleget bizonyítani. Ennélfogva azt javasolta, hogy az M. K. munkájával kapcsolatban követelt közvetlen költségek egészét utasítsák el.

80 Meg kell jegyezni, hogy a Technion sosem vitatta a könyvvizsgáló arra vonatkozó megállapításait, hogy M. K. munkaórajegyzékei nem hitelesek, és hogy általánosabb jelleggel nem lehetséges megállapítani az azon projektek keretében nyújtott szolgáltatásainak tényleges jellegét, amelyekben a Technion részt vett, különös tekintettel a Mosaica-projektre. A Technion ezzel szemben csak azt a megállapítást vitatta, amely szerint M. K. egyidejűleg más jogalanyoknak is dolgozott.

81 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy – amint az következik különösen az FP6 általános feltételei 19. cikke (1) bekezdésének a) és d) pontjából és 20. cikkének (1) bekezdéséből – a munkaidő nyilvántartása és igazolása szerződő fél által alkalmazott módszereinek lehetővé kell tenniük a Bizottság számára annak vizsgálatát, hogy a bejelentett költségek tényleges terheket tükröznek, megfelelnek a gazdasági ésszerűségnek, a projekt megvalósításához szükségesek, és közvetlenül e projektnek tudhatók be.

82 Nem vitatott, hogy a valamely projekt keretében alkalmazott személyzet munkaórajegyzékei olyan eszköznek tekinthetők, amelyek lehetővé teszik a Bizottság számára a fent említett vizsgálatok elvégzését, és hogy azoknak következésképpen hitelesnek kell lenniük. Az ítélkezési gyakorlatból az következik továbbá, hogy a bejelentett személyi jellegű kiadások igazolására alkalmas, hiteles munkaórajegyzékek könyvvizsgálat során történő bemutatására vonatkozó kötelezettség elmulasztása elegendő oknak minősül ahhoz, hogy a teljes összeget vissza nem téríthetőnek tekintsék (lásd ebben az értelemben: 2007. május 22-i Bizottság kontra IIC ítélet, T-500/04, EBHT, EU:T:2007:146, 114–117. pont; CEVA kontra Bizottság ítélet, a fenti 58. pont, EU:T:2010:240, 139. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

83 A jelen ügyben jóvá kell hagyni a könyvvizsgáló azon megállapítását – tekintve, hogy azt a Technion nem vitatta –, amely szerint a fenti 77. pontban megjelölt három tényező folytán M. K. munkaórajegyzékei nem hitelesek, és ennélfogva nem szolgálnak eszközül a Bizottság számára a bejelentett költségek elszámolható jellegének vizsgálatához.

84 Egyebekben meg kell jegyezni, hogy a Technion soha nem terjesztett elő bizonyítékot az M. K. által nyújtott szolgáltatások tényleges jellegének igazolásául, illetve általánosabb jelleggel a könyvvizsgáló azon megállapításának cáfolatául, amely szerint a Technion nem tudta bizonyítani, hogy az M. K. által nyújtott szolgáltatásokkal kapcsolatban bejelentett költségek ténylegesek. Márpedig, amint azt arra az uniós bíróság már emlékeztetett egy, az az Európai Kutatási Térség létrehozásához és az innovációhoz hozzájáruló kutatási, technológiai fejlesztési és demonstrációs tevékenységére vonatkozó hatodik keretprogramra vonatkozó ügyben, a Bizottsággal szerződő feleket kötelezettség terheli arra vonatkozólag, hogy igazolni tudják az uniós költségvetés által támogathatóként bejelentett kiadások tényleges jellegét, és e kötelezettség az annak bizonyítására vonatkozó – e szerződő feleket érintő – követelményből ered, hogy a terhek elszámolhatóságának az FP6 általános feltételei II.19 cikkének (1) bekezdésében említett feltétele teljesüljön (2012. október 2-i ítélet, ELE.SI.A kontra Bizottság, T-312/10, EU:T:2012:512, 115. pont).

85 A Technion mindössze annyit állított, hogy a számára megküldött információk, jelesül a könyvvizsgálói jelentés és a Mosaica-projekt első PM jelentése, nem bizonyítják, hogy M. K. az említett projekt keretében, egyidejűleg több jogalany számára dolgozott.

86 Mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy ez az érvelés nem alkalmas M. K. munkaórajegyzékei hitelességének és általánosabb jelleggel annak bizonyítására, hogy a Technionon belül létezik olyan ellenőrzési rendszer, amely lehetővé teszi a Bizottság számára annak vizsgálatát, hogy a bejelentett költségek megfelelnek az FP6 általános feltételei II.19 cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírt feltételeknek (lásd a fenti 84. pontot). Ez az érvelés következésképpen hatástalan.

87 Mindenesetre meg kell jegyezni, hogy a Technionnak megküldött PM jelentések, összefüggésben a végső könyvvizsgálói jelentésben foglalt információkkal, azt mutatják, hogy egyes, a Techniontól eltérő jogalanyok az M. K. által nyújtott szolgáltatások tekintetében olyan időszakokra jelentettek be munkaórákat és költségeket, amelyek folyamán az említett személynek teljes időben a Technionnak kellett dolgoznia (lásd a fenti 78. pontot). Ez a körülmény kétségessé tette az M. K. vonatkozásában bejelentett munkaórák és költségek egészének tényleges jellegét, tekintettel különösen arra, hogy munkaórajegyzékei nem hitelesek. A Technion érvelése számos elvont és önkéntes következtetésre korlátozódik, anélkül, hogy azokat bármely, az M. K. bejelentett munkaóráit igazoló bizonyíték alátámasztaná.

88 Ugyancsak el kell vetni a Technion azon érvét, amely szerint ez a jogalany kielégítő módon teljesítette a Mosaica-szerződés követelményeit a szolgáltatások „optimális módon” történő nyújtásával. Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy az Unió az uniós támogatásokat meghatározó egyik alapelv szerint csak a ténylegesen felmerült költségekre adhat támogatást. Ebből az elvből az következik, hogy annak bizonyítása, hogy valamely projekt megvalósításra került, önmagában még nem elegendő a konkrét támogatás nyújtásának igazolására. A támogatás kedvezményezettjének azt is bizonyítania kell, hogy az érintett támogatást odaítélő határozatban rögzített feltételeknek megfelelően teljesítette a szóban forgó kifizetéseket, mivel csak a megfelelően igazolt költségek számolhatóak el. Alapvető kötelezettségei közé tartozik, hogy betartsa az odaítélő határozatban szereplő pénzügyi feltételeket, ami ezért a pénzügyi támogatás odaítélésének is feltétele (lásd: Technische Universität Dresden kontra Bizottság ítélet, a fenti 60. pont, EU:T:2014:912, 71. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

89 Végül a Technion védelmi jogának megsértésére vonatkozó kifogásának ugyancsak nem adható hely, mivel a Technion rendelkezésére álló információi elégségesek voltak a könyvvizsgálói jelentésben foglalt megállapítások megalapozásához. Mindenesetre a Törvényszék a fenti 33. pontban hivatkozott

Technion és Technion Research & Development Foundation kontra Bizottság ítéletében (EU:T:2015:272) megerősítette az egyes dokumentumokhoz való hozzáférésnek a Techniontól a Bizottság által az 1049/2001 rendelet alapján történő megtagadását.

90 A fenti megfontolások fényében meg kell állapítani, hogy a Bizottság megalapozottan vélte úgy, hogy az M. K. által nyújtott szolgáltatásokkal kapcsolatos költségek egésze nem elszámolható, és ennek értelmében fennáll részéről a vitatott szerződéses követelés. Következésképpen a Technion EUMSZ 272. cikk alapján benyújtott kérelmét el kell utasítani.

91 A fentiekből az is következik, hogy a válaszban előterjesztett kérelmet ugyancsak el kell utasítani. E kérelem mindenképpen elfogadhatatlan az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 44. cikke 1. §-nek c) pontja értelmében, mivel az – lévén, első alkalommal a válaszban terjesztették elő –, késedelmesen benyújtottnak minősül (lásd ebben az értelemben: 2001. január 31-i ítélet, Sunrider kontra OHIM (VITALITE), T-24/00, EBHT, EU:T:2001:34, 12. pont].

A megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelemről

A TRDF tekintetében történő elfogadhatóságról

92 A Bizottság – anélkül, hogy formálisan az 1991. május 2-i eljárási szabályzat 114. cikke szerinti elfogadhatatlansági kifogást hozná fel – azzal érvel, hogy a kereset a TRDF tekintetében nem elfogadható, mivel az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében őt közvetlenül nem érinti a megtámadott határozat.

93 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék feladata annak értékelése, hogy a megfelelő igazságszolgáltatás mit követel meg az ügy körülményei között (2002. február 26–i Tanács kontra Boehringer ítélet, C–23/00 P, EBHT, EU:C:2002:118, 50–52. pont). A jelen ügyben a Törvényszék úgy véli, hogy mindenekelőtt a kérelem érdemében kell határozatot hozni.

Az ügy érdeméről

94 A felperesek a megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelmük alátámasztásául a megtámadott határozat indokolásának hiányára és a jogalap nélküli gazdagodás tilalma elvének megsértésére alapított jogalapot adnak elő.

– Az indokolás nem elégséges voltára alapított jogalapról

95 Amint azt a Bizottság helytállóan megjegyzi, a felperesek nem terjesztenek elő egyetlen érvet sem azon jogalapjuk alátámasztásául, amely szerint a megtámadott határozat nem elégséges módon indokolt. Mindenesetre meg kell jegyezni, hogy a Bizottság az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolási kötelezettségének eleget tett.

96 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az indokolási kötelezettség terjedelme a kérdéses jogi aktus természetétől, valamint elfogadásának körülményeitől függ. Az indokolásnak világosan és egyértelműen kell tartalmaznia az intézmény érvelését oly módon, hogy lehetővé tegye egyrészt az uniós bíróság számára a jogszerűségi vizsgálatra vonatkozó hatásköre gyakorlását, másrészt az érdekeltek számára jogaik védelme és a döntés megalapozottságának megítélhetősége érdekében a meghozott intézkedés indokainak megismerését (lásd ebben az értelemben: 2012. március 28-i ítélet, Ryanair kontra Bizottság, T-123/09, EBHT, EU:T:2012:164, 177. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

97 Nem szükséges, hogy az indokolás valamennyi jelentőséggel bíró tény- és jogkérdésre külön kitérjen, amennyiben azt, hogy valamely aktus indokolása megfelel-e az EUMSZ 296. cikk követelményeinek, nem pusztán a szövegére figyelemmel kell megítélni, hanem az összefüggéseire, valamint az érintett tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére való tekintettel is. Különösen valamely sérelmet okozó aktus akkor kellően indokolt, ha az érintett előtt ismert összefüggésben került sor az elfogadására, amely lehetővé teszi a vele szemben hozott intézkedés jelentőségének megértését (lásd: 2011. április 15-i ítélet, Cseh Köztársaság kontra Bizottság, T-465/08, EBHT, EU:T:2011:186, 163. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

98 A beszámításról szóló határozat esetében az előírt indokolásnak pontosan meg kell határoznia a beszámított követeléseket, anélkül hogy az is elvárható lenne, hogy az egyes követelések megállapításának alapjául szolgáló eredeti indokolásokat a beszámításról szóló határozatban meg kelljen ismételni (Cseh Köztársaság kontra Bizottság ítélet, a fenti 97. pont, EU:T:2011:186, 164. pont).

99 Meg kell jegyezni, hogy a jelen ügyben a megtámadott határozat egyértelműen meghatározza a vitatott beszámítás tárgyát képező követeléseket, valamint azon jogviszonyokat, amelyekből e követelések erednek, jelesül egyrészt a Mosaica-szerződést, másrészt a fenti 41. pontban említett három szerződést. A megtámadott határozat tartalmazza továbbá – mellékletként – a terhelési értesítés egy másolatát, amely a könyvvizsgálat eredményeire hivatkozva tömör, de elégséges magyarázattal szolgál a Technionnal szemben a Bizottság részéről fennálló követelés eredetét illetően. A terhelési értesítés hivatkozik továbbá a Bizottság 2011. október 19-i előzetes tájékoztató levelére (lásd a fenti 36. pontot), rávilágítva ezzel, amennyiben szükséges, ezen értesítés kiállításának körülményeire. Végül meg kell jegyezni, hogy a megtámadott határozat egyértelműen meghatározza jogalapját azzal, hogy a költségvetési rendelet 73. cikkére hivatkozik.

100 Következésképpen úgy kell tekinteni, hogy a megtámadott határozat meghozatalára olyan körülmények között került sor, amelyek ismertek voltak a felperesek számára, ami lehetővé tette számukra a határozat tartalmának megértését. Meg kell állapítani tehát, hogy e határozat jogilag megkövetelt módon indokolt. Következésképpen a jelen jogalapot el kell utasítani.

– A jogalap nélküli gazdagodás tilalma elvének megsértésére alapított jogalapról

101 A felperesek azt állítják, hogy a Bizottság a vitatott beszámítás alkalmazásával megsértette a jogalap nélküli gazdagodás tilalmának elvét, mivel a vitatott beszámítást követően vagyonában, a Technion vagyonának terhére, jogalap vagy igazolás nélküli gazdagodás állt be.

102 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

103 Amint azt az uniós bíróság már megállapította, a nemzeti jogrendszerek nagyobb többségéből kitűnik, hogy a jogalap nélküli gazdagodáson alapuló keresetek lényege, hogy sajátos polgári jogi körülmények között azok számára keletkeztessenek szerződésen kívüli kötelezettséget, akik a gazdagodott helyzetében vannak; ez a kötelezettség általános szabály szerint a jogosulatlan gazdagodás visszatérítése (2006. november 16-i ítélet, Masdar (UK) kontra Bizottság, T-333/03, EBHT, EU:T:2006:348, 91. pont).

104 Ahhoz, hogy az ilyen igény megalapozott legyen, alapvetően az szükséges, hogy a gazdagodásnak ne legyen semmilyen érvényes jogalapja. E feltétel nem teljesül többek között akkor, ha a gazdagodást szerződéses kötelezettségek igazolják (2008. december 16-i Masdar (UK) kontra Bizottság ítélet, C-47/07 P, EBHT, EU:C:2008:726, 46. pont).

105 A jelen ügyben meg kell jegyezni, hogy a Bizottság állítólagos gazdagodásának jogalapja a Bizottság és a Technion között fennálló Mosaica-szerződésben keresendő. Ilyen körülmények között az említett gazdagodás nem tekinthető „jogalap nélkülinek”. A jelen jogalapot tehát el kell utasítani.

106 Következésképpen a megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelmet el kell utasítani anélkül, hogy a Bizottság által védekezésül hivatkozott elfogadhatatlansági kifogást vizsgálni kellene.

107 A fenti megfontolásokból következően a jelen keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

108 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felpereseket, mivel pervesztesek lettek, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék a Technion – Israel Institute of Technologyt és a Technion Research & Development Foundation Ltd-t kötelezi a költségek viselésére.

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Kihirdetve Luxembourgban, a 2015. október 6-i nyilvános ülésen.

Aláírások